

det er jo, i Særbeleshed i vor Tid, en umaa-
delig Mængde, der saaledes kommer ind i Bibli-
othekerne. Da nu de Bygninger, hvori Bi-
bliothekerne opbevares, ere saameget kostbare, og
da Lønningerne for de ved Bibliothekerne an-
satte Embedsmænd ere blevne forhøiede og i
sig selv ere temmelig høie, saa forekommer det
mig, at det var det Unseligste, at man søgte
at forebygge, at det i en ikke fjern Fremtid
atter skulde være nødvendigt at foretage nogen
Udvidelse af noget af disse Localer. Jeg vil
derfor tillade mig at henstille til den ærede
Minister, om der ikke kunde træffes en anden
Foranstaltning med Hensyn til disse Skrifter,
isærbeleshed med Hensyn til disse Aviser og
andre Skrifter, som ikke have noget videnska-
beligt Værd, saaledes at de ikke længere skulde
afleveres til Bibliothekerne, men opbevares et
andet Sted, forsaavidt de ere værd at opbevare.
Det forekommer mig, at Aviserne langt snarere
hørte hjemme i et Archiv end i et Bibliothek,
hvor man dog mere skal have et videnskabeligt
Apparat; men ved Archiverne er der jo ogsaa
ansat temmelig høit lønede Embedsmænd, og
dersom det altsaa, som jeg nok troer, skulde
vise sig nødvendigt at opbevare endeel af de
Aviser, der udkomme, saa troer jeg, man der-
til kan bruge et meget simpelt Locale og til at
passe det en Mand, der kunde have nok af en
meget billig Lønning. Naar man tog en For-
holdsregel af den Art, troer jeg det i høi Grad
vilde hjælpe til at befrie Bibliothekerne fra at
blive belemede med unødvendige og ikke der-
hen hørende Bestanddele af Literaturen. —
Der er dernæst et andet Punkt, hvorom jeg
ogsaa vilde tillade mig et Par Ord; det er det,
som blev nævnt af den ærede Ordfører, nem-
lig at Hovedgaarden Sødal skulde optages
blandt Activerne med et Beløb af 58,000 Rd.
Efter det, der er blevet mig bekjendt ved at
have læst Sagen igjennem, forekommer det
mig, at dette Activ vistnok hvert Aar vil tabe
en Deel i Værdi, og at det maaskee var det
Unseligste, at man hurtigt muligt kunde blive
stilt af med denne Eiendom og vedde saa meget
som muligt af den deri indstaaende Capital.
Der er jo noget meget Paafaldende ved denne
Sag, idet Sødal i 1857 blev solgt for c.
48,000 Rd. og ikke ret lang Tid efter blev

urderet til c. 100,000 Rd., og dernæst er den
ved en senere Burdering 2 Aar efter ansat
til 60,000 Rd., saavidt jeg husker. Den er
bleven bestyret af en Forvalter, troer jeg, han
kalbes, som er ansat efter Laanekasse-directio-
nens Foranstaltning, og Bygningerne skulde jo,
saavidt man hører, være isærb med at falde
ned, navnlig Hovedbygningen, og det forekom-
mer mig derfor, at der er al Opfordring til
at indgaae flere Bekostninger paa denne Eie-
dom. Jeg vilde derfor henstille til den ærede
Minister, om han ikke kunde finde sig forans-
diget til at stille den til Auction og stille sig
af med den for hvad der kunde faaes for den,
fordi man rimeligviis ved at beholde denne
Eiendom vil faae endnu Mindre ud af den.

Indenrigsministeren ad interim:

Det forekommer mig, at den ærede Rigsdags-
mand ikke bidrager til at hæve denne Eiendoms
Værdi ved at udtale sig paa den Maade, han
gjorde; jeg antager den ikke for at være af saa
ringe Værdi, som den ærede Rigsdagsmand
meente. Smidertid er det vel det ærede Med-
lem bekjendt, at der for Dieblisset ikke er saa
mange Liebhabere til denne Eiendom, som vi
maatte ønske. Eiendommen har været til Auc-
tion, men der meldte sig ikke en eneste Liebha-
ver; der blev ikke gjort noget Bud, og man
har altsaa Udskyldning for, at man ikke har
solgt den. Da der saaledes har været gjort et
forgjæves Forsøg paa at afhænde den, er der
efter min Mening ikke andet at gjøre end at
bortforpagte den; en Bestyrelse af den umid-
delbart under Ministeriet anseer jeg for uhel-
dig; men jeg skal være aldeles villig til at
sælge den for hvad jeg kan faae for den, naar
der f. Ex. igjennem Tillægsbevillingsloven bli-
ver givet mig en saadan Bemyndigelse; det
kunde da være, at man, naar den blev stillet
til Auction, kunde faae et ordentligt Bud paa
den, da der maaskee kunde være Folk, der
tænkte: her er Noget at faae for Ingenting,
og som følge deraf vilde melde sig; men jeg
sælger den ikke for hvad jeg kan faae for den
uden at have en saadan udtrykkelig Bemyndi-
gelse dertil. Under disse Omstændigheder troer
jeg, at det vil være rigtigere at bortforpagte
den; i Sagen selv er jeg aldeles enig med den